

Prima instanță: Judecătoria Centru mun. Chișinău
Judecător: G. Bivol
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu

Dosarul nr. 3ra-1252/16

Î N C H E I E R E

07 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Iulia Sîrcu
Mariana Pitic, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Galanciuc Andrei împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne privind repararea prejudiciului material și moral, cât și a plăților suplimentare,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și a fost menținută hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 24 decembrie 2015,

c o n s t a t ă

La 21 iulie 2015, Galanciuc Andrei s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Inspectoratul General al Poliției al MAI solicitând, încasarea forțată de la IGP MAI, în beneficiul reclamantului a sumei de 14111,92 lei, ce constituie prejudiciul material direct, care i-a fost cauzat prin neachitare la timp a indemnizației unice de concediere; încasarea forțată de la IGP MAI în beneficiat reclamantului a sumei de 10 361,48 lei, ce constituie plățile suplimentare pentru fiecare zi de întârziere a câte 0,1 % din suma neplătită în termen, încasarea forțată de la IGP MAI, în beneficiul reclamantului a sumei de 15 972 lei, ce constituie prejudiciul moral în mărime de trei salarii de funcție și încasarea forțată de la IGP MAI, în beneficiul reclamantului a cheltuielilor de judecată - a sumei de 1500 lei, ce constituie costul asistenței juridice și a sumei de 230 lei costul cheltuielilor de deplasare.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, a activat în organele de poliție din anul 1995 și până la sfârșitul luni februarie 2015, în baza ordinului nr. 36ef din 23.01.2015, în conformitate cu art. 47 lit.c) alin.(1) din Legea cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27.12.2012, au fost întrerupte raporturile de serviciu între IGP a MAI și reclamant, plutonier de poliție, polițist al Izolatorului de detenție provizorie al Secției management operațional a Inspectoratului de Poliție Briceni al IGP MAI, cu acordarea dreptului de a primi pensie pe linia MAI, cu achitarea compensației bănești pentru concediile nefolosite și a indemnizației unice

de concediere în conformitate cu art. 65 alin. 2 din Legea nominalizate, începând cu data de 02.02.2015, în baza cererii personale depuse.

Indică că, contrar prevederilor art. 143 al Codului Muncii indemnizația unică de concediere, solicitată în cerere, i-a fost achitată (transferată pe contul cârdului bancar) doar pe data de 22.06.2015, cu întârziere de 139 zile calendaristice, neexecutarea la timp a actului administrativ cu caracter individual, și anume a ord. nr. 36ef în partea ce se referă la achitarea la timp în ziua întreruperii raporturilor de serviciu - de către IGP al MAI a indemnizației unice, solicitate prin cerere, calculată în mărime de 74543 lei (indemnizația a fost transferată pe contul de card pe numele reclamantului doar pe data de 22.06.2015) i-a cauzat un prejudiciu material direct în mărime de 14111,92 lei - suma impozitului pe venit, care a fost reținut în baza modificărilor, introduse în Codul fiscal prin Legea nr. 71 din 12.04.2015, cu aplicarea de la 01.05.2015.

Afirmă că, din motiv că dreptul său la obținerea indemnizației nominalizate a survenit cu mult timp înainte de operarea modificărilor legislative, pe când indemnizațiile de concediere se refereau la tipurile de venituri neimpozabile, și doar neoperativitatea IGP a MAI, exprimată prin neonorarea la timp a obligațiilor financiare salariale față de reclamant, a fost motivul principal de cauzare a prejudiciului material, din care motiv reclamantul se consideră în drept să solicite recuperarea prejudiciului în mărimea indicată.

Mai indică că, pentru reținerea plăților salariale, a indemnizațiilor de concediu, a plăților în caz de eliberare sau a altor plăți, cuvenite salariatului, acestuia, în conformitate cu art. 330 alin. (2) al CM i se plătesc suplimentar pentru fiecare zi de întârziere 0.1 % din suma neplătită în termen, ce în cazul concret constituie $74543 \text{ lei} \times 0.1\% = 74.543 \text{ lei} \times 139 \text{ zile} = 10\,361,48 \text{ lei}$.

Menționează că, aflând pe data de 22.06.2015 (când a fost efectuat transferul mijloacelor bănești pe contul său), că drepturile sale subiective, recunoscute de lege, au fost încălcate, reclamantul în conformitate cu prevederile art. 14-15 al Legii Contenciosului administrativ, pe dată de 06.07.2015 a înaintat o cerere prealabilă la adresa reclamatului, în care a solicitat satisfacerea benevolă a cerințelor sale legitime, însă până în prezent pretențiile sale nu au fost satisfăcute și nu a obținut nici un răspuns, din această cauză, în conformitate cu art. 329 alin. (1) al CM, care prevede că angajatorul este obligat să repare integral prejudiciul material și cel moral, cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligațiilor de muncă, și (alin. (2)) care prevede că prejudiciul moral se repară în formă bănească, iar litigiile și conflictele, apărute în legătură cu repararea prejudiciului moral se soluționează de instanța de judecată, indiferent de mărimea prejudiciului material, ce urmează a fi recuperate, este nevoie să solicite repararea prejudiciului material direct în mărime ele 14 111,92 lei și prejudiciului moral, care i-a fost cauzat prin neachitarea la timp a plăților, ce i se cuveneau, deoarece din aceste motive a suportat suferințe morale, când pentru a satisface la timp și în mărimea necesară cerințele materiale ale membrilor familiei sale, era nevoie să se înjosească și să ceară cu împrumut bani de la vecini și cunoscuți, cât și suferințe fizice insomnie, dureri de cap, provenite din aceleași pricini; mărimea prejudiciului moral îl apreciază reclamantul la valoarea a trei salarii de funcție $5\,324 \text{ lei} \times 3 = 15\,972 \text{ lei}$, a plăților de întârziere în mărime de 10 361,48 lei, cuvenite în conformitate cu art. 330 alin. (2) al

CM.

Solicită reclamantul și compensarea cheltuielilor, pe care le-a suportat, intentând acțiunea în instanța de judecată - asistența juridică în mărime de 1 500 lei, în baza bonului de plată, și cheltuielile de deplasare Briceni - Chișinău și retur, în mărime de 230 lei pentru o singură prezentare în instanță, în baza biletelor prezentate.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 24 decembrie 2015, s-a admis parțial acțiunea. S-a încasat din contul Inspectoratului General al Poliției al MAI în beneficiul lui Galanciuc Andrei prejudiciul material în mărime de 14 111 lei 92 bani, cheltuielile pentru asistență juridică în sumă de 1 500 lei și cheltuielile de deplasare în mărime de 230 lei. În rest, cerințele formulate în acțiune, s-au respins ca fiind neîntemeiate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2016, corectată prin încheierea din 23 iunie 2016, s-a respins apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 24 decembrie 2015.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 28 iunie 2016, în termenul prevăzut de lege, Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne a declarat recurs, solicitînd casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri de respingere integral a acțiunii înaintate de Galanciuc Andrei.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că atât instanța de apel cît și instanța de fond nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, au aplicat eronat normele de drept material.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Mariana Pitic

Ion Druță